

Δήλωση των εκπροσώπων των Παρεμβάσεων-Κινήσεων –Συσπειρώσεων στο Δημόσιο για το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ στις 20-21/4/2015

Πραγματοποιήθηκε στις 20 και 21 Απρίλη Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ για εκτίμηση της κατάστασης και το Πρόγραμμα Δράσης της επόμενης περιόδου. Οι αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου, σε μια περίοδο που το συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει με τη δράση και την κινητοποίησή του, να οργανώσει την εισβολή του λαϊκού παράγοντα στο προσκήνιο, ήταν ανύπαρκτες.

Οι δυνάμεις των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, ταλαντεύονται ανάμεσα στην δεξιά κριτική της κυβέρνησης (πχ καταδίκη του ν/σχ του Υπ. Δικαιοσύνης) και την υπό προϋποθέσεις στήριξη της (όταν πχ δίνει εντολές για εισβολή στην πρυτανεία του ΕΚΠΑ).

Οι δυνάμεις του ΜΕΤΑ, παρακολουθούν αμήχανα τη γρήγορη προσαρμογή της κυβέρνησής «τους» στις απαιτήσεις των δανειστών εξακολουθώντας να ποντάρουν στις καλές προθέσεις της, και για αυτό το λόγο, εξακολουθούν να συμβάλλουν στη δημιουργία κλίματος αναμονής, ανάθεσης και κινηματικής νηνεμίας.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, εξακολουθούν να διακατέχονται από ένα άκρατο αναχωρητισμό και μια ανυπέρβλητη ηττοπάθεια, που έφτασε μέχρι το ακραίο σημείο της άρνησης να οργανωθεί οποιασδήποτε απεργιακή κινητοποίηση τη συμβολική ημερομηνία της 12 Μάη, με το σύνολο των αιτημάτων μας αλλά και με βασικό αίτημα τη μονομερή διαγραφή του χρέους και τη μη αποπληρωμή της δόσης στο ΔΝΤ, γιατί εκτιμούν θα είναι συγκέντρωση στήριξης της κυβέρνησης!!!

Οι αντιπρόσωποι των Παρεμβάσεων στη διάρκεια των εργασιών τοποθετήθηκαν επί όλων των ζητημάτων και κατέθεσαν συγκεκριμένο πλαίσιο αιτημάτων και Πρόγραμμα Δράσης.

Σε σχέση με την μέχρι τώρα ασκούμενη Κυβερνητική πολιτική η εκτίμηση που κατατέθηκε από την πλευρά μας είναι ότι στο σύνολο της δεν απαντάει ούτε στα σημαντικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αντιμετώπιση της καπιταλιστικής κρίσης σε όφελος των εργαζομένων και των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων αλλά και ούτε στα άμεσα και επείγοντα ζητήματα που απαιτούν λύσεις εδώ και τώρα. Η αποδοχή από την Κυβέρνηση της λογικής αποπληρωμής του Χρέους και η κεντρική αποδοχή της συμμετοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ΟΝΕ και στο ΝΑΤΟ, δημιουργούν όλες τις προϋποθέσεις να δικαιολογούνται να διατηρούνται και να συνεχίζονται όλα τα μέτρα, οικονομικά, εργασιακά, κατά των κοινωνικών κατακτήσεων, των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Επιτρέπει παράλληλα την ουσιαστική ακύρωση των όποιων θετικών αποτελεσμάτων θα είχαν τα άμεσα μέτρα που δηλώνει την πρόθεση να πάρει η Κυβέρνηση, βάσει και της εντολής που πήρε από τις εκλογές για λήψη άμεσων μέτρων για ανακούφιση των λαϊκών στρωμάτων. Κι αυτό γιατί σε γενικές γραμμές τα όποια μέτρα παίρνονται ή υπάρχει η πρόθεση να ληφθούν, «στριμώνονται» στα πλαίσια του σεβασμού των πλεονασματικών προϋπολογισμών, της αποπληρωμής του χρέους, της αποφυγής «μονομερών ενεργειών» και της συμφωνίας των «θεσμών», σε μια πολιτική που επί της ουσίας δεν ξεφεύγει από τα πλαίσια της κυρίαρχης αστικής αντίληψης για τη λειτουργία του κράτους, σε κοινωνικούς τομείς όπως στην εκπαίδευση, στην Υγεία, στην τοπική αυτοδιοίκηση, στην ασφάλιση κλπ.

Οι όποιες διορθώσεις στις ακρότητες των προηγούμενων κυβερνητικών διαχειριστών, δεν αρκούν για να ανακουφίσουν και να ικανοποιήσουν τις άμεσες ανάγκες των ανέργων, των απλήρωτων εργαζομένων, των εκατοντάδων χιλιάδων ευκαιριακά και ελαστικά εργαζομένων αλλά και των συνταξιούχων και εργαζομένων που έχουν δεχτεί μια τρομακτική φοροεπιδρομή και λεηλασία του εισοδήματός τους. Η επαναπρόσληψη που επιχειρείται να γίνει χωρίς πλήρη αποκατάσταση του συνόλου των καταργημένων δομών, αν και θα ανακουφίσει μερικές χιλιάδες υπαλλήλους που εδώ και δυο χρόνια βρίσκονται είτε απολυμένοι, είτε στην ανασφάλεια της διαθεσιμότητας με κουτσουρεμένες αποδοχές, στην ουσία δεν απαντάει στις λαϊκές ανάγκες καθώς δεν ανασυσταίνονται το σύνολο των υπηρεσιών που ασκούσαν κοινωνικό έργο.

Και συγκεκριμένα, με την κατάθεση του Νομοσχεδίου από τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης για ψήφιση στη Βουλή, αποδεικνύεται για μια φορά ακόμα πως η Κυβέρνηση, κάνει διαρκώς βήματα πίσω και για να μη χαρακτηριστεί από τους «θεσμούς» ως διαπράπτουσα μονομερείς ενέργειες και γι αυτό, πήρε πίσω τα λίγα θεσμικά που είχε δειλά ψελλίσει (τα οικονομικά αιτήματα, έτσι κι αλλιώς, δεν τα είχε δεχτεί εξ αρχής). Εν τέλει κανείς ΙΔΑΧ δεν μονιμοποιείται! Το άρθρο 9 που είχε τίτλο «Μετατροπή θέσεων προσωπικού ΙΔΑΧ σε θέσεις μόνιμων υπαλλήλων» ...εξαφανίστηκε και στη θέση του μπήκε ένα νέο άρθρο 9 με τίτλο «Συμμετοχή προσωπικού ΙΔΑΧ σε διαδικασίες κινητικότητας». Η κυβέρνηση υποχώρησε πολύ εύκολα στη δεξιά πίεση και κατακραυγή των «κίτρινων» πρωτοσέλιδων, που κραύγαζαν ότι «διορίζονται 40.000 υπάλληλοι». Η ευκολία με την οποία «εξαφανίστηκε» η μονιμοποίηση των ΙΔΑΧ, αναδεικνύει κυρίως, ποιος ήταν και ο βασικός –ομολογημένος εξ αρχής- σκοπός: η συμμετοχή των ΙΔΑΧ στην κινητικότητα. Στο μεγάλο κεφάλαιο της αποκατάστασης διαθέσιμων-απολυμένων, ενώ παραμένει η επανίδρυση των κλάδων και των οργανικών θέσεων στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στους διοικητικούς των πανεπιστημίων και τους σχολικούς φύλακες, καθώς και η προαιρετική ίδρυση της δημοτικής αστυνομίας και η επαναφορά ενός μέρους των διαθέσιμων σε προσωποπαγείς θέσεις, στα υπόλοιπα υπουργεία, το υπουργείο διοικητικής μεταρρύθμισης δεν δέχτηκε σχεδόν καμιά από τις δεκάδες προτάσεις που προωθήθηκαν από την ΑΔΕΔΥ μετά από διαβούλευση με πολλές κατηγορίες εργαζομένων που είχαν κατάφωρα αδικηθεί το προηγούμενο διάστημα. Εργαζόμενοι, διαθέσιμοι και απολυμένοι συνέτασσαν και κατέθεταν ξανά και ξανά υπομνήματα, αιτήματα, παρατηρήσεις, επιστολές, προτάσεις, τροποποιήσεις, με πρωτοφανή ρυθμό εκφράζοντας την αγωνία και την ελπίδα τους, αλλά, όλα αυτά πήραν το συνηθισμένο δρόμο: τον κάλαθο των αχρήστων. Οι υποχρεωτικά μεταταγμένοι του 4093/2012, οι απολυμένοι των Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. που καταργήθηκαν με τις διατάξεις των 3895/2010 και 4002/2011 (ΟΣΚ, ΙΓΜΕ, Δήμητρα κ.λπ.), οι 300 απολυμένες καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών που απασχολούνταν στις Εφορείες με μηνιαίες συμβάσεις έργου για μια δεκαετία περίπου, οι μόνιμοι υπάλληλοι του σταθμού διοδίων των Μαλγάρων που με τον 2450/2014 μεταφέρθηκαν στην «ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε.» με παράνομη μετατροπή τους σε ΙΔΑΧ, οι ΙΔΑΧ που εργάζονταν στις Αθλητικές Ομοσπονδίες και απολύθηκαν ενώ καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και μια σειρά άλλες κατηγορίες μένουν «απέξω». Η αποκατάσταση των αδικιών εξακολουθεί να μερικότερη και ανεπαρκέστατη, ενώ η οικονομική και ασφαλιστική αποκατάσταση των διαθέσιμων-απολυμένων παραπέμπεται στις καλές νύχτες.

Αναμφισβήτητη απόδειξη για τον επικίνδυνο δρόμο που έχει πάρει η κυβέρνηση, είναι η χτεσινή κίνηση για έκδοση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σύμφωνα με την οποία μεταφέρονται υποχρεωτικά όλα τα αποθεματικά και τα ταμειακά διαθέσιμα των Οργανισμών του δημοσίου, Δήμων και Περιφερειών στην Τράπεζα της Ελλάδας, και μάλιστα αναδρομικά, από 17/3/2015! (Τα ασφαλιστικά Ταμεία, ούτως ή άλλως, στέλνουν τα αποθεματικά τους στην ΤτΕ με τις αποφάσεις των διορισμένων από την κυβέρνηση) Διοικητικών Συμβουλίων. Πρόσφατα μάλιστα ο ΟΑΕΔ που μετέφερε εκεί χρήματα από το

Ταμείο ανεργίας. Μάλιστα, δεν πρόκειται μόνο για τα αποθεματικά, αλλά για όλα τα χρήματα που υπάρχουν στους λογαριασμούς, ακόμη κι αν πρόκειται για έργα σε εξέλιξη, για μισθοδοσίες κ.λπ.

Δηλαδή, δεσμεύονται όλα τα χρήματα που υπάρχουν, τα χρήματα του ελληνικού λαού, για να μπορεί η κυβέρνηση να αποπληρώνει τα χρέη στο ΔΝΤ, την ΕΕ και τους διεθνείς τοκογλύφους, με την... ελπίδα ότι παρακάτω θα της δώσουν κάποια δόση. Αντί δηλαδή τα χρήματα να δοθούν σε κοινωνικές ανάγκες και να γίνουν ΔΟΥΛΕΙΕΣ για τους ανέργους στην χώρα του 1,5 εκ. ανέργων, αντί να γίνουν σχολεία και νοσοκομεία, θα πάνε σταδιακά στην ΤτΕ, για να πέσουν στη μαύρη τρύπα του χρέους. Και όταν δεν θα έχει μείνει τίποτα στα ταμεία του δημοσίου, τότε η νέα δανειακή σύμβαση με το νέο Μνημόνιο, θα φαντάζει ως η μοναδική λύση! Άλλωστε, η χρηματοδότηση με ρέπος από τα διαθέσιμα των φορέων του δημοσίου, ήταν μέρος της "προληπτικής γραμμής χρηματοδότησης" που επεδίωκε η να "πετύχει" η κυβέρνηση Σαμαρά. Είναι σαφές ότι η μόνη λύση είναι πάλι εδώ και τώρα για έξοδο από ευρώ-ΕΕ, στάση πληρωμών στους τοκογλύφους και διαγραφή του χρέους, εθνικοποίηση τραπεζών και μεγάλων επιχειρήσεων, για να βρουν δουλειά οι άνεργοι, για να ξαναοίξουν τα νοσοκομεία, για να μπει μπροστά η οικοδόμηση μιας άλλης οικονομίας και κοινωνίας, βασισμένης στις ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Είναι γεγονός ότι η κυβέρνηση σε καμία περίπτωση δεν έχει αμφισβητήσει την προϋπάρχουσα λειτουργία του κράτους και τις «δημοσιονομικές προσαρμογές» της τελευταίας 5ετίας στα πλαίσια της έξαλλης και ακραίας νεοφιλελεύθερης Σαμαρο-Βενιζελικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΔΝΤ. Οι μισθοί θα παραμένουν κουτσουρεμένοι στο όνομα της εξυπηρέτησης του Χρέους και της υλοποίησης του πλεονασματικού προϋπολογισμού που κληρονόμησαν από τους προκατόχους τους και θα εφαρμόσουν καλύτερα από αυτούς, αν και τον είχαν καταγγείλει καταψηφίζοντας τον.

Η ανεργία παραμένει στο ύψος της. Το κοινωνικό κράτος παραμένει συρρικνωμένο, και δεν προβλέπεται να γίνουν ούτε καν οι 15.000 προσλήψεις του μνημονιακού προϋπολογισμού, αναδεικνύοντας την ταχύτητα με την οποία η κυβέρνηση υποχωρεί στις απαιτήσεις των δανειστών. Οι δέκα επτά (ίσως και περισσότερες!) διαφορετικού τύπου ελαστικές σχέσεις εργασίας στο Δημόσιο θα παραμείνουν.

Ο μόνος τρόπος για να σταματήσουμε τις «δυσάρεστες εκπλήξεις» και το νέο μνημόνιο που έρχεται ο μόνος τρόπος να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να δεχτεί τα αιτήματά μας είναι ο δικός μας αγώνας.

Αγώνας διαρκής, συγκρουσιακός και ανυποχώρητος.

Μόνο ένας τέτοιος αγώνας μπορεί να είναι νικηφόρος.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΓΩΝΑ

στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ στις 20-21/4/2015

Να έρθουν στο προσκήνιο

τα δικαιώματά και οι ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας!

Μέσα στη δίνη της καπιταλιστικής κρίσης, μετά από 5 χρόνια μνημονίων και μέτρων που έχουν σπείρει την κοινωνική καταστροφή, οι εκλογές στις 25/1 έδωσαν ένα ηχηρό μήνυμα καταδίκης των κυβερνήσεων και των πολιτικών που εδώ και χρόνια καταδυναστεύουν τις ζωές μας και τον τόπο μας. Ανέδειξαν ότι ένα μεγάλο μέρος του λαού, κόντρα στο φόβο, επιθυμεί και ελπίζει να ανατραπεί η πολιτική της φτώχειας και της αιώνιας λιτότητας που μόνο στόχο έχει να χρυσοπληρώνονται οι τοκογλύφοι της ΕΕ και του ΔΝΤ, να πλουτίζει το κεφάλαιο, οι ντόπιοι και ξένοι ολιγάρχες. Να ανατραπεί η πολιτική των συνεχών μειώσεων στους μισθούς, της ανεργίας, των ελαστικών σχέσεων εργασίας, της φοροεπιδρομής, της μετανάστευσης, της ανασφάλειας, της ευρωεπιτροπείας.

Ωστόσο, η νέα κυβέρνηση υπέκυψε πολύ γρήγορα στους ωμούς εκβιασμούς των Ε.Ε.–Ε.Κ.Τ.–Δ.Ν.Τ. Η συνυπογραφή από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ της απόφασης του Γιούρογκρουπ της 20ης Φλεβάρη αποτελεί πράξη που στρέφεται ενάντια στα εργατικά-λαϊκά συμφέροντα και την λαϊκή εντολή για κατάργηση των μνημονίων. Η

συμφωνία συνεπάγεται τη διατήρηση της υπάρχουσας μνημονιακής νομοθεσίας αλλά και την προετοιμασία του εδάφους για μεγαλύτερες υποχωρήσεις στο άμεσο μέλλον. Με τη συγκεκριμένη συμφωνία, η κυβέρνηση δεσμεύεται ότι θα αποπληρώσει το δυσβάσταχτο χρέος (μολονότι δηλώνει ότι δεν είναι βιώσιμο) και αποδέχεται ότι θα απόσχει από οποιαδήποτε μονομερή ενέργεια κατάργησης της βάρβαρης μνημονιακής νομοθεσίας και βελτίωσης των όρων διαβίωσης του ελληνικού λαού. Όμως εξ αρχής η στρατηγική επιλογή της κυβέρνησης για επίλυση της κρίσης πάνω στο έδαφος της Ε.Ε και του ευρώ, ήταν προβληματική, στο βαθμό που υποτιμούσε το ταξικό ιμπεριαλιστικό περιεχόμενο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Στρατηγική που σήμερα αποδεικνύει τα πολιτικά της όρια σε σχέση με τις ανάγκες και τα δικαιώματα της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Στο δίλημμα ευρωπαϊκοί κανόνες ή δημοκρατία, η πλάστιγγα έγειρε τελικά από την πλευρά των σιδερένιων εντολών της Ε.Ε και του ευρώ.

Σήμερα, είναι κρίσιμο για το εργατικό κίνημα να σφραγίσει τις πολιτικές εξελίξεις.

Για να ανατραπεί η πολιτική της μνημονιακής βαρβαρότητας.

Για να ανατραπεί η πολιτική της ΕΕ, του ΔΝΤ, του κεφαλαίου.

Για να ανατραπεί κάθε επιδίωξη για νέο μνημόνιο, με σκληρά αντεργατικά μέτρα.

Στη νέα περίοδο το εργατικό κίνημα πρέπει να διακηρύξει ότι η νέα κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να πάρει πίσω όλες τις αντιδραστικές ανδιαρθρώσεις και να απαιτήσει την υιοθέτηση των αιτημάτων του. Με συλλογικές διαδικασίες και μαχητικούς συντονισμένους αγώνες να συνεχίσει να διεκδικεί την ανατροπή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που προωθούν κεφάλαιο, ΕΕ και ΔΝΤ σ την κοινωνία.

Αυτή η εγκληματική πολιτική, που έχει οδηγήσει στην ανεργία κοντά στα δυο εκατομμύρια εργαζόμενους. Έχει περικόψει στο μισό τους μισθούς και τις συντάξεις των εργαζομένων στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Έχει διαλύσει τις εργασιακές σχέσεις, το δωρο, τη μόνιμη και σταθερή εργασία, τις συλλογικές συμβάσεις, την κοινωνική ασφάλιση. Έχει προχωρήσει στη συρρίκνωση των κοινωνικών δομών του κράτους, και έχει παραδώσει μεγάλα τμήματα της Υγείας, της Παιδείας, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Έχει οδηγήσει στην απόγνωση με τη φοροεπιδρομή και τις κατασχέσεις, καταστρέφοντας τα μικρομεσαία στρώματα. Έχει καταργήσει δημοκρατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και του λαού.

Σήμερα, η εισβολή του λαϊκού παράγοντα, **ο ενιαίος και παρατεταμένος αγώνας διάρκειας όλων των εργαζομένων, η διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών και δικαιωμάτων της εργαζόμενης πλειοψηφίας, είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να ηττηθεί αυτή η πολιτική.** Πιάνοντας το νήμα των αγώνων της προηγούμενης περιόδου, οφείλουμε να οργανώσουμε την αντεπίθεση του κόσμου της δουλειάς, του κινήματος και των αγώνων.

Η μάχη για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα των δομών και υπηρεσιών, αφορά όλους τους εργαζόμενους.

Ο λεγόμενος εκσυγχρονισμός του κράτους, με την εφαρμογή της αξιολόγησης συνάντησε σημαντικές αντιστάσεις της πλατιάς πλειοψηφίας των εργαζομένων στο Δημόσιο, το προηγούμενο διάστημα. Απονομιμοποιήθηκε και αποκαλύφθηκε στη συντριπτική πλειοψηφία το πραγματικό περιεχόμενο και ο ρόλος της επιχειρούμενης αξιολόγησης, ως εργαλείο που ανοίγει την πόρτα σε μελλοντικές διαθεσιμότητες-απολύσεις, που επιβάλλει φτώχεια διαρκείας στην πλειονότητα των εργαζομένων, που αποδομεί και κατακερματίζει τις συλλογικές σχέσεις εργασίας, ενώ ταυτόχρονα αναδιαρθρώνει το σύνολο του Δημοσίου προς το αντιδραστικότερο, ακριβώς για να εξυπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης και του κεφαλαίου.

Οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο τους τελευταίους μήνες έδωσαν μια μεγάλη μάχη και ακύρωσαν αυτή την πολιτική. Ξέρουμε τι σημαίνει αξιολόγηση. Δεν συζητάμε οποιοδήποτε νέο σχέδιο «εκσυγχρονισμού-αναδιάρθρωσης». Δεν θα πέσουμε ξανά στην ίδια παγίδα.

Χρειάζεται γενικευμένη αντεπίθεση τώρα!

Προτείνουμε:

ένα συγκεκριμένο πλαίσιο διεκδίκησης και πρόγραμμα δράσης που θα βάλει τα εργατικά και λαϊκά αιτήματα στο προσκήνιο της πολιτικής

Σήμερα χρειάζεται ένα πλαίσιο διεκδίκησης και ένα πρόγραμμα δράσης που θα βάλει τα εργατικά και λαϊκά αιτήματα στο προσκήνιο της πολιτικής, που θα ενοποιεί ανέργους και εργαζομένους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, συνολικά τον λαό και την νεολαία και θα μπορεί να οδηγήσει σε νίκη. Που θα θέτει στην προμετωπίδα του και θα διεκδικεί το χαμένο πλούτο, **τον απεγκλωβισμό από την θηλεία του χρέους απαιτώντας τη διαγραφή του**, επιβάλλοντας την παύση πληρωμής του.

Που θα απαιτεί **την ανατροπή του δημοσιονομικού συμφώνου σταθερότητας** που επιβάλει η Ε.Ε., την ακύρωση των δανειακών συμβάσεων, των μνημονίων κι όλου του μνημονιακού νομικού οπλοστασίου που μας αλυσοδένει, **την σύγκρουση- ρήξη-έξοδο από την Ε.Ε και το ευρώ, την κοινωνικοποίηση των τραπεζών και επιχειρήσεων** στρατηγικής σημασίας, τον εργατικό έλεγχο, **την αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου** σε σύγκρουση με το κεφάλαιο προς όφελος της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ ΠΙΣΩ!

ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΞΑΝΑ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ!

1. Φραγμό στην ανεργία τις απολύσεις και την ομηρία

- Κατάργηση του 4250 και όλων των Νόμων για την αξιολόγηση, τις διαθεσιμότητες και απολύσεις. **Κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης-αυτοαξιολόγησης (Ν. 2986/2002, Ν. 3848/2010, Ν. 4024/2011, Ν. 4142/2013 και Π.Δ. 152/2013) – Υπουργική απόφαση για άμεσο πάγωμα κάθε αξιολογικής διαδικασίας – Κατάργηση του ΙΕΠ και της ΑΔΙΠΔΕ και ανάκληση πρόσφατων υπουργικών αποφάσεων Λοβέρδου για αμοιβές στελεχών εκπαίδευσης που συμμετείχαν σε αξιολογικές διαδικασίες.**
- Επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων. Επιστροφή στη δουλειά όλων των «διαθέσιμων» με αποκατάσταση των καταργημένων δομών και υπηρεσιών
- Μείωση των ωρών εργασίας και μαζικές προσλήψεις για να καλυφθούν τα τεράστια κενά σε Δημόσιες Υπηρεσίες, Υγεία, Παιδεία, Τοπική Αυτοδιοίκηση κλπ.
- Να μπει τέλος στην ομηρία των συμβασιούχων. Κατάργηση των προγραμμάτων φτηνής και ελαστικής εργασίας. Δουλειά και όχι δουλειά, μόνιμες και σταθερές σχέσεις εργασίας, με ίση αμοιβή για ίση δουλειά, ενιαία μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα
- **Μέτρα για τους ανέργους.** Διπλασιασμός του επιδόματος ανεργίας και επέκτασή του σε όλους. Δωρεάν περίθαλψη υγεία συγκοινωνίες ρεύμα νερό κ.α.

2. Αυξήσεις στους μισθούς και υπεράσπιση των ασφαλιστικών καταχτήσεων για αξιοπρεπή ζωή.

- Πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις. Να ζούμε με αξιοπρέπεια εμείς και οι οικογένειές μας από το μισθό μας. Τώρα επαναφορά του μισθού του νεοδιόριστου στα επίπεδα του 2009 και ανάλογη αύξηση των συντάξεων.
- Επαναφορά του 13^{ου}-14^{ου} μισθού και 13^{ης}-14^{ης} σύνταξης.
- **Ακώλυτη μισθολογική-βαθμολογική εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων, με την άμεση κατάργηση της σχετικής μνημονιακής διάταξης και την κατάργηση της σύνδεσης βαθμού-μισθού με αξιολόγηση.**
- **Κατάργηση του Ν. (βαθμολογίου-μισθολογίου-“φτωχολογίου”) – Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις**
- Συλλογικές διαπραγματεύσεις για υπογραφή γενικών και κλαδικών συμβάσεων που θα ικανοποιούν τις ανάγκες των εργαζομένων στο Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα.
- Άμεση χρηματοδότηση όλων των ταμείων (ΜΤΠΥ, ΤΕΑΔΥ, ΤΠΔΥ) για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους προς τους δικαιούχους.

Όχι στη διάλυση της επικουρικής ασφάλισης και στη μείωση των εφάπαξ.

Επιστροφή των κλεμμένων στα ασφαλιστικά Ταμεία. Να δώσει το Κράτος τα χρήματα που δεν έχει αποδώσει για χρόνια στα Ταμεία του δημοσίου. Ο έλεγχος των ταμείων να περάσει άμεσα στα χέρια των εργαζόμενων.

- Να ακυρωθούν-καταργηθούν όλες οι αντιδραστικές αλλαγές που έγιναν με τα αντι-ασφαλιστικά μέτρα και νόμους την τελευταία δεκαετία. Δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα με εργατικό έλεγχο, που να καλύπτει πλήρως και ποιοτικά τις ανάγκες των εργαζόμενων και των συνταξιούχων.

3. Φραγμό στη φοροεπιδρομή και την φοροληστεία του εισοδήματος.

- Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και κάθε είδους χαρατσιού παλιού και νέου στους εργαζομένους.

- Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη
- Άμεση Μείωση των τιμών στα βασικά είδη διατροφής – ένδυσης κ.ο.κ. καθώς και των τιμών για τις στοιχειώδεις κοινωνικές υπηρεσίες (φως, νερό, τηλέφωνο. **Με την δραστική μείωση της έμμεσης φορολογίας** και την κατάργησή της για τα είδη πρώτης ανάγκης

4. Υπεράσπιση των δημόσιων κοινωνικών αγαθών και περιουσίας.

- **Όχι στη διάλυση και εμπορευματοποίησή – ιδιωτικοποίησή των δημόσιων κοινωνικών δομών υπηρεσιών και αγαθών.** Με άμεσες εκχωρήσεις σε εργολάβους και εταιρίες ή έμμεσες ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ – Μ.Κ.Ο κ.τ.λ.
- Δημόσια, δωρεάν και ποιοτική περίθαλψη και υγεία, παιδεία και πρόνοια πολιτισμός και αθλητισμός για την κοινωνική πλειοψηφία.
- Όχι στην εκποίηση και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ και των fast –track περιβαλλοντοκτόνων νόμων.
- Κατάργηση του ΕΣΑΝ στην Υγεία. Να ανατρέψουμε το νόμο και την πολιτική που υποτάσσει την υγεία στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Επαναλειτουργία όλων των Νοσοκομείων και μονάδων που έχουν καταργηθεί.
- Επαναλειτουργία των καταργημένων τομέων στην Τεχνική Εκπαίδευση ενιαίο δημόσιο δωρεάν δωδεκάχρονο σχολείο και δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

5. Διεύρυνση των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων.

- Κατάργηση του Ν. 4093, **Ν. 4057/12 και 3528/07** που καταργούν το τεκμήριο της αθωότητας και θέτουν σε αργία υπαλλήλους για τους οποίους έχει κινηθεί διαδικασία πειθαρχικού ή έχει ασκηθεί δίωξη για συγκεκριμένα αδικήματα. "Επίορκοι" είναι οι πολιτικές ηγεσίες και όσοι χρησιμοποιούν τη θέση τους όχι για να υπηρετήσουν τις κοινωνικές ανάγκες αλλά τα ιδιωτικά συμφέροντα και όχι οι εργαζόμενοι που υπερασπίζονται τα πολιτικά και συνδικαλιστικά τους δικαιώματα. **Άμεση παύση κάθε δίωξης και ανάκληση αργιών και ποινών που επιβλήθηκαν με βάση το ισχύον αυταρχικό πειθαρχικό δίκαιο των Δ.Υ.**
- Κατάργηση των αντισυνδικαλιστικών νόμων, για πλήρη ελευθερία στην συνδικαλιστική δράση, την απεργία, τη διαδήλωση. Κατάργηση του θεσμού της πολιτικής επιστράτευσης.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΓΩΝΑ!

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΑΝ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ

Απέναντι στα νέα δεσμά που ετοιμάζονται για τον κόσμο της εργασίας, πρέπει να ανοίξει ένας νέος κύκλος αγώνων, ένας νέος κύκλος άνθισης των εργατικών και λαϊκών αγώνων και διεκδικήσεων. Να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας, να συγκροτήσουμε **ένα πλατύ, ενωτικό, κοινωνικοπολιτικό και αγωνιστικό μέτωπο** με ξεκάθαρους στόχους και πρόγραμμα ανατροπής που θα απαιτεί την **κατάργηση των μνημονίων, δανειακής σύμβασης και εφαρμοστικών νόμων**, θα αρνείται το μονόδρομο της πολιτικής που επιβάλλουν η Ε.Ε., το ΔΝΤ και οι ντόπιοι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου και **θα οργανώνει το διεθνιστικό αγώνα για ρήξη και έξοδο από την Ε.Ε. και το ευρώ**, θα διεκδικεί ξανά το χαμένο πλούτο, **θα αρνείται το χρέος, θα απαιτεί τη διαγραφή του και θα επιβάλει την παύση πληρωμής του.**

Χρειάζεται ένας αγώνας σκληρός, διαρκής, συγκρουσιακός και ανυποχώρητος. Μόνο ένας τέτοιος αγώνας μπορεί να είναι νικηφόρος.

Γι αυτό προτείνουμε προς όλους τους κλάδους, όλες τις Ομοσπονδίες όλα τα Πρωτοβάθμια Σωματεία και σε όλες τις Γενικές Συνελεύσεις, ένα πλαίσιο αιτημάτων και ένα πολύμορφο πρόγραμμα κινητοποιήσεων που θα έχει τα χαρακτηριστικά της διάρκειας, που θα αποφασίζεται από γενικές συνελεύσεις όλων των κλάδων και χώρων και θα ανανεώνονται με αποφάσεις της βάσης.

Καλούμε όλους τους κλάδους και όλα τα σωματεία να προχωρήσουν άμεσα σε Γενικές Συνελεύσεις. Σε αυτές, καταθέτουμε πρόταση αγώνα και το αναγκαίο πλαίσιο διεκδικήσεων στη νέα περίοδο.

Σε τέτοια προοπτική, είναι απαραίτητος και αναγκαίος ο αγωνιστικός συντονισμός.

Οργανώνουμε άμεσα, στη βάση των αποφάσεων για αγώνα ανατροπής, τον συντονισμό από τα κάτω, των Πρωτοβάθμιων Σωματείων των Ομοσπονδιών και των Επιτροπών Αγώνα.

Απαιτούμε, από το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ να συντονίσει τις αγωνιστικές αποφάσεις των κλάδων.

Στην κατεύθυνση αυτή:

- Οργανώνουμε εργατικές-λαϊκές κινητοποιήσεις ενάντια στην ψήφιση της επικείμενης συμφωνίας κυβέρνησης-Eurogroup.
- Απαντάμε με απεργιακές κινητοποιήσεις σε κάθε προσπάθεια συζήτησης και υπογραφής νέου μνημονίου «συμβολαίου»
- Με αιτήματα αιχμής, το μισθολογικό (ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη) και την αύξηση των συντάξεων, την αύξηση των κοινωνικών δαπανών, τις μαζικές προσλήψεις μονίμων, τη διάσωση του ασφαλιστικού τις εργασιακές σχέσεις συμβασιούχων, την κατάργηση της ελαστικής εργασίας, την αξιολόγηση (κατάργηση όλου του νομοθετικού πλαισίου) οργανώνουμε πολύμορφες δράσεις και κινητοποιήσεις (παραστάσεις διαμαρτυρίας, συλλαλητήρια, απεργία)
- Στηρίζουμε την Πρωτοβουλία για τη διαγραφή του χρέους συμμετέχουμε στις κινητοποιήσεις, οργανώνουμε σχετικές εκδηλώσεις και δράσεις μαζί με τοπικούς φορείς και σωματεία.

Άμεσα προτείνουμε:

1. **24ωρη απεργία και συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ στις 12 Μάη, ημέρα της αποπληρωμής της δόσης των 760 εκ ευρώ προς το ΔΝΤ, με πλαίσιο την άμεση μονομερή διαγραφή του χρέους, κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων και όλο το διεκδικητικό πλαίσιο της ΑΔΕΔΥ και των κλάδων.**
2. **Συνέχιση των κινητοποιήσεων για την καταδίκη των ναζί της Χρυσής Αυγής. Νέα κινητοποίηση στις 7 Μάη με στάση εργασίας.**
3. **Να δικαιωθεί τώρα ο αγώνας των δημοσίων υπαλλήλων που είναι σε καθεστώς διαθεσιμότητας-κινητικότητας-απόλυσης. Να επανέλθει άμεσα το άρθρο για τη μονιμοποίηση των ΙΔΑΧ. Οργανώνουμε κινητοποιήσεις για το πλαίσιο αιτημάτων σχετικά με το νομοσχέδιο του Υπ. Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Για την επιστροφή όλων στην εργασία τους άμεσα, χωρίς κινητικότητα, για ανασύσταση των δομών και υπηρεσιών που καταργήθηκαν με επανίδρυση των οργανικών θέσεων. Αναδρομική απόδοση των οικονομικών και ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων. Με αυτή την κατεύθυνση, οργάνωση από την ΑΔΕΔΥ συγκεντρώσεων σε Αθήνα και στις μεγάλες πόλεις, το επόμενο δεκαήμερο.**
4. **Κάλεσμα σε όλα τα Σωματεία και τις Ομοσπονδίες για πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων για αποφάσεις απεργιακού αγώνα-παράλληλα με την αποφασισμένη πανυγειονομική απεργία της ΠΟΕΔΗΝ- με έναρξη το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μάη.**

Ο λαός δεν υπογράφει νέα μνημόνια!

Καμιά υποταγή, καμιά ανάθεση, καμιά αναμονή!